

I. W. W:n haali, Denver, Colo.

PÄÄMAJASSA TAPAHTUNEEN RIIDAN JOHDOSTA

JÄRJESTÖMME keskusvirastossa tapahtunut hajaannus näyttää saaneen vihollisemme ja "ystävämme" takajaloilleen. Heidän hartain toivomuksensa kun aina on ollut ja edelleenkin on, että järjestömme epäonnistuisi ja työläisten omintakeiseen toimintaan perustuva industrialistinen unionismi häviäsi, niin luonnollisesti nyt, koska järjestömme ylemmät organit hetkeksi joutuivat sisäisen kahnauksen pyörteisiin, heidän ilonsa kuohahti, kuohahti yli äyräiden. Vihdoinkin, vihdoinkin, sitä me olemme odottaneet ja sanoneet. Näin he hohottavat ja hykertävät käsiänsä. Jopa jotkut heistä, "ystävistämme" nimittäin, ovat niin varmoja järjestömme lopullisesta "hajoamisesta", että "ravun askeleita" ottaen rientävät "perimään", s. o. saamaan, jos suinkin mahdollista, itsellensä kipeästi tarvittavia kannattajia järjestömme jäsenistä ja heille myötätuntoisista työläisistä. Lohdutukseksi heille voimme jo näin etukäteen ilmoittaa, että kunhan järjestömme jäsenistö edustajainsa kautta kokoontuu konventsiiniin, tutki riidan ja tuomitsee sen yhteydessä joittenkin yksilöiden tekemät työt, niin he, "ystävämme", voivat saada joitakin niistä, jotka vielä tällä kertaa ovat järjestömme jäseniä nimellisesti. Nämä muutamat ovat niitä, jotka haluavat keinolla millä hyvänsä olla yläpuolella jär-

jestömme sääntöjä ja määräyksiä ja he joutavat "ystävillemme", heille, joilla jo ennestään on joitakin järjestöstämme ulos potkituita luopioita. Siinä heille, jotta voivat luottaa toivoonsa.

Järjestömme varsinaisille jäsenille ja niille kannattajillemme, jotka käsittävät sen, että industrialistinen unionismi, jota järjestömme edustaa teoreettisesti, rakenteellisesti ja käytännöllisesti, ei voi hävitä, vaan sen täytyy taloudellisten pakkolakien ja yhteiskunnallisen tilanteen kehittämänsä syiden pakoittamana elää, edistyä ja lopulta voittaa, voimme empimättä ilmoittaa, että ei ole epätoivoon syytä. Järjestömmme ei ole hävinnyt, vaikka sitä vastaan, koko sen historian ajan, ovat hyökänneet, edelleenkin hyökkäävät, kaikenlaiset sen ulkopuolella olevat voimat, joko suoranaisina ja avoimesti taistelevina vihollisina, tai sitten "ystävyyden" valheelliseen vaippaan pukeutuneina. Kaikki heidän hyökkäyksensä järjestömme on kestänyt, vaikkakin ne ovat suurta haittaa ja paljon vaikeuksia tuottaneet. Huoletta, ilman pienintäkään epäilystä, voimme sanoa, että järjestömme tulee selviämään tästäkin vaikeudesta, aivan lähimmässä tulevaisuudessa ja sen antamain opetusten avustamana entistä tarmokkaammin ja tiiviimmin toimien jatkamaan järjestämistyötään. Jokaisessa elävässä ja e-

teenpäin pyrkivässä liikkeessä, varsinkin sellaisessa, jota vastassa ovat kaikenlaiset mustat ja "valkoiset" voimat, tapahtuu parokastakin aina silloin tällöin lievempiä tai jyrkempiä kahnauksia, jotka asioita lähemmin tuntemattomien silmissä voivat näyttää hyvinkin vakavilta, mutta jotka useissa tapauksissa vain ovat joko huonoja aineita ulostavia, puhdistavia virtauksia, tai sitten periaatteissa ja menettelytavoissa eli rakenteellisessa kokoonpanossa välttämättömäksi käyneitä korjauksia ja uudistuksia vaativia varoituksia.

Järjestömme keskusvirastossa tapahtuneen hajaannuksen aiheuttaneiden syiden joukossa ei ole sellaisia kysymyksiä, jotka johtaisivat järjestömme ulkopuolella olevia liikkeitä ja puolueita koskevista periaatteellisista erimielisyyksistä. Tällaisia erimielisyyksiä ei järjestössämme ole olemassa, jollemme ota huomioon muutamia järjestöstämme ulos joutuneita luopioita ja kähveltäjiä, jotka jonkunlaisina "yhdistämiskomiteoina" puhuen, haluavat vaiheellisesti esiintyä järjestömme jäseninä, siten voidakseen onnistua hajoittamistyössään. Siis turhaan toivovat ja yrittävät ne "ystävämme", jotka haluaisivat tämän riidan kautta saada itselleen kannattajia.

Järjestössämme voi, hyvin mahdollisesti, olla aineksia, joilla ei ole tarkoituksena vilpittömästi toimia järjestömme hyväksi. Tällaisia aineksia voi riidassakin olla nimellisesti mukana, s. o. siihen persoonallisesti vaikuttamassa, mutta ei pidä uskoa, että he ovat riidan yksinomaisina syinä. Paremin paikalle osumme, jos ajattelemme ja uskomme, että he ovat käyttäneet tätä järjestössämme syvemmällä olevista syistä johtunutta riitaa hyväksensä, välikappaleena, jonka kautta ja avulla yrittävät viedä eteenpäin tarkoituksiaan, jotka ovat joko heidän persoonallisista pyyteistään johtuneita, tai sitten meille, vielä ainakin, kokonaan salaperäisiä. Tällaiset ainekset, sikäli kun niitä paljastuu ja syylliseksi havaitaan, luonnollisesti täytyy viipymättä potkia ulos järjestöstämme, lähettää niiden tykö, joiden asioilla he ovat.

Järjestömme täytyy vapauttaa itsensä ja pysyä puhtaana, sikäli kuin suinkin mahdollista, sille vihamielisistä ja vahingollisista aineksista, ollenkaan välittämättä siitä kenen asioilla he mahdollisesti ovat. Yhtään ei ole väliä sillä palvelevatko nämä suoranaisia vihollisiamme ja työväenluokan vihollisia sekä vastustajia, tai sitten "ystävämme" esiintyviä järjestömme nakertajia. Myös järjestömme täytyy puhdistaa itsensä niistä persoonista, jotka ovat tämän

keskinäisen riidan yhteydessä turvautuneet keinoihin, jotka ovat järjestömme periaatteiden ja käsitysten, kokemuksiin perustuvain käsitysten, mukaisesti mitä ankarammin tuomittavia. Muutoin me emme voi rakentaa ja säilyttää järjestössämme keskinäistä eheyttä, luokkatunteeseen perustuvaa solidarisuutta, ja pitää puhtaana sekä horjumattomana sitä kunniaa ja luottamusta, jonka järjestömme on sitkeiden, suuria uhrauksia ja sanoin kuvaamattomia kärsimyksiä vaatineiden, työläisten etujen ja oikeuksien puolesta käytyjen taisteluiden kautta saavuttanut, ei ainoastaan tämän maan työläisten, vaan koko maailman proletariaatin keskuudessa.

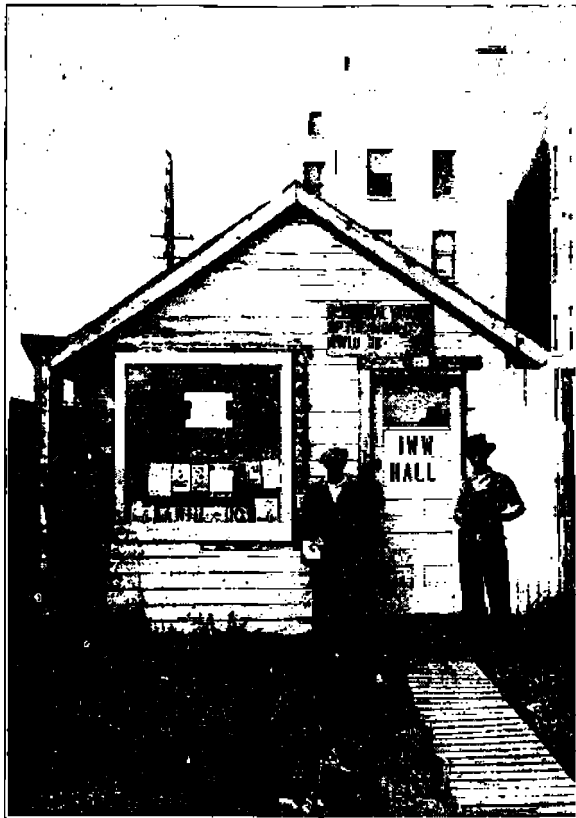
Jokaisen järjestömme jäsenen tulee muistaa ja mielessään pitää, että käsillämme olevan riidan lopullisesta ratkaisemisesta ja siihen syynä olleiden puutteellisuuksien poistamisesta suuressa määrin riippuu se, kuinka järjestömme tulee tehtävissään onnistumaan lähimpinä vuosina. Vielä enemmän, jos saamme sanoa, näistä kysymyksistä suuresti riippuu todellisen industrialistisen unionismin läheinen vaihe, ei ainoastaan tässä maassa, vaan monissa muissa maissa. Tulee muistaa, että järjestöllämme ja sen omaamilla teorioilla sekä menettelytavoilla on puolellaan suunnaton myötätunto maailman proletariaatin keskuudessa. Tätä eittämättömästi osoittaa se, että aivan viimeisten kuukausien aikana järjestömme kuuluvia branchejä ja orgaaneja on perustettu useissa maissa. Aivan hiljattain saapui yhdestä Euroopan puolella olevasta maasta kysymys, kuinka he voisivat perustaa järjestöömme kuuluvan keskuhallinnon, jonka kautta sen maan työläisten järjestämisestä alettaisiin huolehtimaan. Meidän täytyy myöntää, että propagandatyömme on ollut heikkoa viimeisten vuosien aikana, mutta siitä huolimatta, ikäänkuin tuntemattomien voimien kannustamana, työläisten suosio kääntyy järjestömme puoleen.

Järjestömme propagandatyö on joutunut kärsimään, ollut heikkoa, aineellisten varainpuutteen takia. Oikeusjutut, kapitalistiluokan vainojen uhreiksi joutuneiden työläisoveriemme puolustukset, ovat vaatineet huikeita summia järjestömme jäsenistön ja heille myötätuntoisten työläisten keräämistä varoista. Kaiken tämän lisäksi järjestömme jäsenten lakkotaistelut, vielä josain määrin toisiinkin järjestöihin kuuluvain työläisten taistelut, ovat vaatineet avustusta ja kysyneet varoja. Osa näistä järjestömme taisteluista, lakkotaisteluista nimittäin, voitaisiin lukea puolustustyöhön

kuuluviksi, sillä niiden avulla on yritetty vaikuttaa luokkasotavankien vapauttamiseen. Tällä kaikella ei suinkaan haluta väittää, ettäkö näin ei olisi tullut menetellä. Ei sinnepäinkään. Haluamme vain osoittaa, että puolustustyö on järjestössämme ollut pitkän ajan aivan etutilalla. Kasvatustyö ja yleinen propagandatyö ovat jääneet toiselle tilalle. Järjestämistyö ei kaikesta tästä ole niinkään paljon joutunut kärsimään, sillä siitä huolehtii pääasiallisemmin järjestömme työmaalähetit. Puhujamme suurelta osalta, joita viime aikoina on ollut kohtalaisesti liikkeellä, ovat joutuneet työskentelemään puolustustyön hyväksi.

Niin, nyt niihin syihin, jotka ovat olleet ainakin osaltaan vaikuttamassa, ehkä suurimpina tekijöinä, tähän keskusvirastossamme tapahtuneeseen hajaannukseen. Jotkut järjestömme jäsenistä ovat siinä uskossa ja väittävät, että keskusvirastossa tapahtunut hajaannus johtui kokonaan joittenkin yksilöiden persoonallisista pyyteistä. Tämä kuitenkin on väärin ja sitä parempi, mitä pikemmin me sen myönnämme. Jos me kaikki omaksuisimme sellaisen käsityksen, että riitaan ainoana syinä olivat vain muutamat persoonat, niin siitä mahdollisena seurauksena voisi olla se, että me vihoissamme potkisimme nuo muutamat persoonat pois järjestöstämme ja niin ehkä voisimme jättää riitaan vaikuttaneet, syvemmällä järjestössämme olevat syyt koskemattomiksi. Nämä syyt voisivat joskus tulevaisuudessa aiheuttaa yhtäläisen kahnauksen eli seurauksen, kuin tämä juuri nyt käsillämme oleva. Siksi meidän täytyy huolellisesti ottaa huomioon kaikki ne seikat, jotka mahdollisesti ovat vaikuttaneet tähän riitaan ja parhaan harkintamme mukaisesti sekä yleisen keskustelun kutta pyrkiä poistamaan ne.

Yksi syy, joka osaltansa on vaikuttanut siihen, ehkä hyvin huomattavasti, että keskusvirastossa tapahtui hajaannus, on se, että järjestömme jäsenistö ei kyllin tarkoin toteuta laatimiaan määräyksiä ja sääntöjä, vaan sallii niitä rikottavan yhdessä tai toisessa muodossa. Järjestökuri täytyy olla eheä ja armoton, jos mieltään säilyttää keskinäinen eheys. Järjestömme jäsenistössä on liian paljon sentimentaalisuutta. Siitä täytyy luopua ja sitä parempi, mitä pikemmin se tapahtuu. Tulee muistaa, että kaikkiin työväenliikkeisiin, varsinkin sellaisiin, joilla on tulevaisuutta, pyrkii kaikenlaisia "onnenkijojia", joista jotkut pääsevät järjestön sisälle ja tehtäviin, joissa ollen voivat saada erimielisyyttä aikaan, jollei järjestökuria

I. W. W:n haali, Moose Jaw, Sask., Canada

täsmällisesti toteuteta. Järjestömme sääntöjä on rikottu, varsinkin viimeaikoina, monella tavalla ja useissa tapauksissa, ehkä kaikissa, jäsenistö suurelta osalta on ollut tietoinen näistä sääntöjen rikkomisista, mutta kuitenkin ei ole tartuttu asiaan kyllin ajoissa ja vaikuttavasti eli ratkaisevasti kiinni. Uskotaan vain, että kaikki työläiset, jotka yhtyvät järjestöömme, tarkoittavat järjestömme parasta. Tällainen ei sovi. Siitä tulee aina olemaan huonoja seurauksia. Järjestön säännöissä määritellään muun muassa toimitsijoiden toiminta-aika, nimittäin hallitsevissa tehtävissä olevain, niin selvästi, että sen täytyisi jokaisen ymmärtää. Jäsenistön velvollisuus on katsoa, että kyseessä olevaa kohtaa säännöistämme noudatetaan tarkoin, samoin kuin kaikkia toisia kohtia. Sen rikkomista jos me sallimme, niin vähitellen järjestömme muuttuu joittenkin harvain "leipäpaikaksi", aivan samanlaiseksi kuin ovat yleensä ammattijärjestöt ja poliittiset työväenpuolueet, joiden tehtävissä eli viroissa samat varsinaisten palkkatyöläisten elämää tuntemattomat tai sen unhoittaneet ja luokkataistelulle kokonaan tyl-

sistyneet piirakkamestarit istuvat vuodet toisensa jälkeen.

Järjestömme jäsenistön täytyy alkaa tiiviimmin seuraamaan järjestön sisäisiä asioita. Niitä voidaan seurata järjestön virallisten julkaisujen kautta ja niihin voidaan vaikuttaa virallisissa kokouksissa. Jokaisen järjestömme jäsenen velvollisuus on käydä kokouksissa ja kaikella tavalla seurata järjestömme sisäisiä asioita sekä niihin vaikuttaa, jottei asioiden päättäminen aina jää muutamain harvain, verrattain pienen osan tehtäväksi.

Kurinpito on välttämätöntä järjestetys-sä toiminnassa. Mitä laajakantoisemmaksi järjestömme toiminta tulee, sitä suurempaa huolta vaatii sen asioiden hoitaminen ja sitä tarkemmin täytyy kaikkia sääntöjä sekä määräyksiä noudattaa.

Toinen syy, joka osaltansa myös on vaikuttanut riitaan, on se, että järjestössämme, sen eri teollisuusunionien jäsenten joukossa, löytyy paljon niinkutsuttuja patriootteja, s. o. jäseniä, jotka näkevät oman teollisuusunioninsa kaikki kaikessa. Nämä ainekset eivät välitä siitä, minkälaisissa suhteissa heidän teollisuusunioninsa on yleisjärjestykseen, vaan antavat teollisuusunioninsa suhteet yleisjärjestykseen kehittyä sellaisiksi, että järjestömme sääntöjen mukaan menettävät oikeutensa, s. o. edustukselliset oikeutensa koko järjestöä koskevissa orgaaneissa, kuten esimerkiksi toimeenpanevassa komiteassa. Sitten kuitenkin, kun joku asettaa heidän oikeutensa kyseenalaiseksi sääntöjen mukaisessa järjestyksessä, hekin ovat valmiita vaatimaan noita oikeuksia, joita heillä sääntöjen mukaan ei enään ole, jos tällainen menettely näyttää heidän teollisuusunionilleen edulliseksi. Tässä patriotismissa menevät jotkut niinkin pitkälle, että lausuvat "en minä ole tuplajuulainen, vaan Puutavara-työläisten Teollisuusunionin jäsen." Juuri nämä ainekset, niiden mukana sellaiset, jotka kannattavat epäkeskitettyä toimintaa, näyttävät olevan suurimpana syynä siihen, että käsillämme olevaa riitaa ei tahdota saada pikaisesti päättymään. Varmat seikat näyttävät siltä, että jotkut näistä aineksista yrittävät saada sellaista särkymää aikaan, että jotkut teollisuusunionit luopuisivat järjestöstämme ja alkaisivat toimimaan "itsenäisinä teollisuusunionina." Jokaisen järjestömme jäsenen velvollisuus on tarkoin huolehtia siitä, että tällaiset yritykset eivät tule onnistumaan. Ja jokaisen järjestömme jäsenen velvollisuus on tehdä kaikkensa, että tämä patriotismi saataisiin häviämään ja pysymään

poissa järjestöstämme, ainakin niin vähäisenä, että se ei kykene jonkun teollisuusunionin yleisiin asioihin ja yleisjärjestyksen välisiin suhteisiin vaikuttamaan. Stä luonnollisesti ei voida hävittää millään muulla tavalla, kuin voimakkaan kasvatustyön kautta. Järjestömme yhtyvät uudet jäsenet, varsinkin sellaiset, jotka tulevat ammattijärjestöistä, tuovat tätä patriotismia mukanaan. He ensin useissa tapauksissa välittävät vain välillisistä parannuksista, työ- ja palkkasuhteidensa korjaamisista, ja antavat palttua järjestömme periaatteellisille tarkoituksille, s. o. yhteiskunnallista vallankumousta käsittävälle kysymyksille.

Jo edellä mainitsimme seikkoja, jotka osoittavat, miksi järjestömme agitatsionityö ja yleinen kasvatustyö on ollut heikkoa. Järjestömme jäsenistön täytyy, se on aivan välttämätöntä, lainata erikoinen huomio sille, kuinka voimme kasvatustyömme tehoistaa, sillä vain siten, yksinomaan siten, voimme hävittää eri teollisuusunionien jäsenten keskuudessa löytyvän patriotismin ja saada jäsenistömme tietoiseksi siitä, että järjestömme tarkoitus ei ole ainoastaan taistella työläisille eli jäsenilleen välillisiä parannuksia heidän jokapäiväisessä elämässään, vaan myös se, että se pyrkii yhteiskunnalliseen vallankumoukseen. Tulee muistaa, että järjestömme jäsenkortti yksistään, vaikka se onkin taskussa, ei ole todistus siitä, että sen kantaja on todellinen tuplajuulainen, vallankumouksellinen tuon sanan laajimassa merkityksessä.

Kolmas syy, joka myös osaltaan on vaikuttanut tämän riidan kehittymiseen, on se, että järjestömme jäsenistössä on paljon sellaisia, jotka kannattavat epäkeskitettyä toimintaa, sellaista, että jokaisella teollisuusunionilla olisi täydellinen autonomia, oikeus järjestää kaikki teollisuusunioniaan koskevat asiat mielensä mukaan, ollelukaan välittämättä keskushallinnosta eli yleisjärjestyksestä. Voi olla mahdollista, että tämäkin suurelta osalta johtuu edellä mainitusta patriotismista. Tulee kuitenkin muistaa, johtukoonpa tämä epäkeskitetyn toiminnan ja hallintovallan kannattaminen mistä tahansa, että silloin, jos jokainen järjestömme kuuluva teollisuusunioni saa täydellisen autonomian, järjestömme on lakannut olemasta todellinen luokkajärjestö ja muuttanut rakenteellisesti samantapaiseksi kuin monet muut nykyään löytyvistä ammattijärjestöistä. Industrialistisen unionismin mukaisella keskitetyllä hallintovallalla luonnollisesti ei tarkoiteta yl-

häältä alaspäin toteutettavaa muutamain yksilöiden hallintovaltaa, vaan alhaaltapäin toimivaa, varsinaisen jäsenistön määräämisvaltaan ja kontrolliin perustuvaa hallitusta.

Nämä kolme seikkaa, syytä, joista edellä olemme maininneet, epäilemättä ovat pohjimmaisia tekijöitä käsillämme olevaan riitaan. Tosin sen yhteydessä on mainittu muitakin siihen syynä olevia seikkoja, mutta todenäköisesti nämä, kuten entisten luokkasotavankien välinen riita ja viimeisen yleisäänestyksen yhteydessä tapahtunut äänestyskandaali, ovat vain sivuseikkoja, eli välineitä, joita käytetään apuna ajettaissa muita tarkoituksia. Jos lähemmin tarkastamme kaikkia näitä edellä mainittuja syitä, niin joudumme tekemään sen johtopäätöksen, että kaikki ne alkujuuriltaan perustuvat kasvatustyömme heikkouteen. Siis ensimmäinen ja tärkein tehtävä järjestöllämme on kasvatustyömme tehoistaminen. Kuinka se voidaan toteuttaa, siihen järjestömme jäsenistö voi yhteisten keskustelujensa ja päätöstenä sekä toimintansa kautta parhaiten vastata. Järjestömme suomalaiset jäsenet yleisesti näyttävät käsittävän kasvatustyön tärkeyden. Suhteellisesti puhuen he toimivat paljon tehoisemmin kasvatustyön hyväksi kuin yleensä järjestömme amerikalaisyntyinen jäsenistö. Järjestömme palveluksessa oleva ainoa oppilaitos, Työväen-Opisto, on suomalaisen jäsenistön ansioksi luettava. Järjestömme palveluksessa oleva ainoa päivälehti, Industrialisti, on suomalaisen jäsenistön uutteran toiminnan kannustamana kehittynyt sellaiseksi kuin se on tällä kertaa. Näitä emme ole maininneet siksi, että haluaisimme järjestömme suomalaisille jäsenille erikoista kunniaa vaatia, vaan ainoastaan osoittamaan, että he käsittävät kasvatustyön ja agitatsioonityön kunnollisten välineiden välttämättömyyden. Järjestömme kasvatustyön täytyy saada keinolla millä hyvänsä paremmaksi, tehoisammaksi, kuin se on tällä kertaa. Muutoin ei voida lopullisesti poistaa niitä syitä, joista järjestömme keskusvirastossa tapahtunut hajaanus suurimmalta osalta johtui.

Kenenkään järjestömme jäsenen ja kannattajan ei tarvitse langeta epätoivoon tämän riidan vuoksi. Järjestömme jäsenistö tulee edustajainsa kautta kokoontumaan muutaman viikon kuluttua ylimääräiseen konventsiiniin. Siellä riita lopullisesti ratkaistaan ja rangaistaan ne, jotka sen yhteydessä mahdollisesti ovat yksilöllisiä tarkoituksiaan ja mielivaltaansa pyrki-

neet toteuttamaan tai sitten palvelemaan järjestömme ulkopuolella olevia voimia ja liikkeitä. Siihen mennessä ja sen jälkeen jokaisen järjestömme jäsenen velvollisuus on katsoa, että sellaiset voimat, jotka yrittävät pirstoa järjestöämme, eivät tule aikeissaan onnistumaan. Tämä kahnaus olkoon opiksi kaikille järjestömme jäsenille ja se kiihoittakoon poistamaan järjestösämme mahdollisesti löytyviä puutteellisuksia. Ennen kaikkea se olkoon varoitukseksi kaikille järjestömme jäsenille, että heidän täytyy aina huolellisesti seurata järjestönsä kaikkia asioita.

SAN QUENTIN

Kirj. Kalle Järvi.

(Sävel: niin paljon on haudattu)

Aurinkoisessa Californiassa,
Tyynen meren rannalla,
siellä on kaunis niemimaa,
tuon kuohuvan meren helmassa.
Siell' San Quentinin vankila
on työläisille kauhuna
häpeäksi Lännen maan.

Öljykentiltä, kaupungeista
ja kuohuvan meren selältä,
kuumista etelän satamista
ja synkistä aarnio metsistä
tuo kapitaali kauhea
rohkeimmat orjistaan
San Quentinin kulettaa.

Siell' hammumpyllyn pölyssä
ja kaameissa kidutusluolissa
viikkoja ja kuukausiakin
vedellä ja leivillä
siell' tuplajuon poikia
rahavallan käskystä
palkatut hurtat kiduttaa.

Sinne on kuljetettu nuorta ja vanhaa.
työväenluokan riveistä
tunnottomain ihmispedoin
mielivallan uhreina;
luokkavangin tunteita,
vankilan kauhuja
ei voi sanoin kuvailla.

Niin paljon on pimeissä selleissä siellä
järjestömme parhaita poikia,
vapauden sankarilla aina
tie on kulkenut vankilaan;
sorretti luokka koko maan
järjestykään joukkoina
vankilain oveja avaamaan.

Rahavalta orjain järjestäjät
San Quentinin kuletti,
elävinä hautean heidät kätkee
vankilan rautaiset kalterit,
henkensä hehkuu vaan
vaikk' lukittuna vankilaan,
odotellen orjia järjestymään.